

# Temps Ordinari - Dissetè diumenge

[1Re, 3, 5.7-12](#)

[Rm 8, 28-30](#)

[Mt 13, 44-52](#)

1- A les lectures que acabem d'escoltar hi trobem uns ensenyaments molt suggeridors que el Senyor ens vol transmetre, perquè ens faran bé. A la primera lectura el Senyor diu a Salomó : « **Diga'm què vols que et doni** ».

Què respondria jo si el Senyor em fes aquesta pregunta: què vols, què desitges? De fet, Jesús ens l'ha fet a cadascun de nosaltres, aquesta pregunta. Recordem que ell ens va dir que tot allò que demanem en nom seu, el Pare ens ho concedirà. Doncs, què demano?

Salomó va demanar saviesa, és a dir, la capacitat de saber discernir el Bé del Mal, de saber escollir els autèntics valors, sense deixar-se enlluernar per les aparences. Aquest a saviesa és una llum preciosa per a orientar la vida. Al Senyor li va agradar que li demanés això i no pas riquesa, èxit o altres coses per l'estil. I li va concedir més del que demanava.

Està content el Senyor de les meves peticions? Quines coses demano habitualment? No oblidem que si demanem coses que agraden al Senyor, hi sortirem guanyant. Ell hi entén més que nosaltres i vol el nostre bé més que ningú.

2- A la segona lectura, St. Pau ens ha dit: **“Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen”**.

La nostra vida dona molts tómbos, hi ha alts i baixos, hi ha moments de calma i altres de tempesta, vivim situacions de tota mena. Però tot, absolutament tot, salut o malaltia, èxits o fracassos, treball o atur, soledat o companyia, il·lusions o decepcions, pau o tribulació..., tot, tot, Déu ho sap disposar en bé dels qui l'estimen.

Ens ho creiem això?

Que diferent seria la nostra vida si ens ho creguéssim i visquéssim d'acord amb aquesta esperança: “Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen”.

3- A l'evangeli hem vist un home que troba un tresor i, content de la troballa, ven tot el que té per comprar aquell camp.

Quin és el meu “tresor”? Què és allò que valoro més que tot? Què és allò que, per aconseguir-ho, no em dol de sacrificar temps, energies o altres coses?

De vegades, ens creiem molts llestos i resulta que estem donant importància al que no en té. Mentre que menyspreem els millors tresors i perles que la vida ens ofereix. Quin és el meu tresor?.

El tresor de què ens parla l'evangeli és Jesucrist: Jesucrist i el seu missatge. Fixem-nos-hi: una persona no és cristiana pel simple fet que hagi estat batejada, ni perquè vagi a Missa.

Sols es cristià aquell que ha trobat Jesús, el tresor autèntic. Aquell que ha descobert que Jesús i el seu missatge és el que dona sentit a la seva vida.

Aquell que, en trobar-se amb Jesús, ha fet l'experiència d'haver trobat una cosa que valia la pena. Més que totes les altres coses. I per això, en trobar-lo, la seva vida canvia radicalment.

L'he trobat jo aquest tresor? Encara no?.

Si no l'he trobat, la meua vida quedarà empobrida. I se'n ressentiran les persones que tinc al costat, especialment els fills, a qui difícilment podré ajudar a ser feliços.

Quin favor fem als nostres fills si els assegurem diners o benestar, però no els transmetem valors humans i cristians per a tota la seva vida?

Reflexionem-hi

*Durant els mesos de juliol, agost i setembre us oferim els punts de reflexió del P. Lluís Armengol i Bernils (Terrassa, 1924 - Sant Cugat del Vallès, 2007), publicats al llibre "El pa de la Paraula nº 3. Diumenges i festius. Cicle A." Editorial Claret, 200*

**ETIQUETES**

**TRESOR FE CREURE JEÚS**